

סוגרים שבוע

מספרים ש...

שני זרעים

שני זרעים שכבו זה לצד זה בערוגה הדשנה באביב. הראשון השתוקק לגדול ולצמוח. מחשבות עברו והתרוצצו במוחו והוא ראה בעיני רוחו כיצד הוא נובט, בוקע מבעד לאדמה, שולח את גבעולו מעלה אל השמש החמה, עולה, פורח, שותה את אגלי הטל שנערמים עליו בלילות, ומצמיח עוד ועוד גבעולים ועלים, ומשתרע על פני הקרקע שמעליו ומחבק את האדמה. וכך החל הזרע לנבוט וגדל בערוגתו.

הזרע השני חשש מלהתחיל את תהליך הבקיעה: "אם אתחיל לשלוח שורשים אל האדמה, וגבעולי יתחיל לצמוח, אירטב מאגלי הטל, עלעלי ירמסו על ידי הציפורים והחלזונות, פרפרים יכרסמו אותם, וכשיהיו לי פרחים, יקטפו אותם וישימו אותם באגרטל. אשב לי פה בתוך האדמה, ואתחיל להצמיח שורשים רק כשארגיש בטוח יותר".

והוא המתין...

ציפור שנחתה בגינה ניקרה את האדמה במקורה, מצאה את הזרע שהמתין ואכלה אותו.

נקודות למחשבה: האם אתה טיפוס שמסתער קדימה או מחכה לשעת הכושר שתבוא? מה היתרונות והחסרונות של כל דרך? האם הזדמנות היא משהו שיש לחכות לו או שניתן ליצור אותו?

פותחים שולחן שאלות לדיון משפחתי

תורה, תורה, תורה

האם אתה אוהב/ת ללמוד תורה?

האם אתה מרוצה מהמקום שהיא תופסת בחיים שלך?

מה תגיד לאדם/נער שטוען שהוא לא לומד תורה כי הוא אינו "מתחבר" לזה?

איזה מין בן אדם היית אם התורה לא היתה קיימת כלל בחיידך?

האם היום קשה יותר ללמוד תורה מאשר פעם או בדיוק הפוך?

האם אפשר להיות מנותק מתורה אך עדיין להיות אדם מוסרי?

יש מצוות שלא היינו חושבים עליהן אם אלוקים לא היה מצווה עליהן, אך למה צריך את התורה בשביל איסורים כמו לא לרצוח. לגנוב או לשקר או מצוות כמו עזרה לעניים?

מתוך הפרשה

מה הקשר בין רות למעמד הר סיני?

אנו הולכים ומתקרבים אל היום הגדול של חג מתן תורה, שהיה הרגע המשמעותי ביותר בהיסטוריה של עם ישראל ושל העולם כולו. בבתי הכנסת מתאספים ללימוד תורה לאורך כל הלילה, ובבוקר ישנו מנהג לקרוא את מגילת רות.

במחשבה ראשונה ייתכן שאנחנו לא היינו בוחרים דווקא את המגילה הצנועה הזו לקריאה ביום מתן תורה. מעמד הר סיני היה רגע נשגב ומרומם של קולות וברקים כשכל העולם עוצר את נשימתו לרגל המאורע. איך זה מתחבר אל סיפור עדין וצנוע על נערה מואביה ההולכת עם חמותה ומלקטת שיבולים? האם לא היה מתאים לקרוא ברגע הנשגב הזה משהו סוער ומרגש יותר, כמו מגילת שיר השירים, למשל? מדוע נבחר דווקא הסיפור הזה כדי לבטא את התוכן של היום הגדול של חג מתן תורה?

שלמה המלך (שהיה גם הנכד של הנכד של רות) תיאר את 'אשת החיל' היהודית בביטוי: "פיה פתחה בחוכמה ותורת חסד על לשונה". התורה מכונה כאן 'תורת חסד' וחז"ל מסבירים שהציר המרכזי שלה הוא החסד. היא פותחת בחסד ומסיימת בחסד ומכוונת את האדם לחיים של רגישות, איכפתיות וגמילות חסדים.

ייתכן שדווקא מגילת רות נבחרה כדי לבטא את התוכן של חג השבועות כי היא לוקחת את מעמד הר סיני האדיר ומורידה אותו אל העולם שלנו. היא מתרגמת את הרעיונות הגדולים והנשגבים לדרך של חיים ישרים ומוסריים. היא עושה את זה בעדינות ובצניעות, אך מציבה דגם ברור של חיי תורה שהם חיים של חסד, של נאמנות, של רגישות ושל שאיפה לטוב.

חג שמח!